

OHR
TORAH
STONE
אור
תורה
סטון

ארגון רבני צהר
היהדות של כולנו

"לעשות אותם ימי משתה ושמחה
ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים"

מגילת אסתר

לפורים

לע"נ ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ ז"ל
לזכרם של בונרד ומאי בלומנטל

חג פורים הוא החג הכי שמח, וגם החג הכי מאחד. הכי של כולנו.

בפורים אפשר להרגיש שאנחנו משפחה יהודית אחת גדולה: צעירים ומבוגרים, חילונים וחרדים, גברים ונשים, מכל העדות ומכל התפוצות. קוראים ביחד את הסיפור המופלא של מגילת אסתר ומתחברים זה לזה במנות שאנו שולחים איש לרעהו. אופיו של חג פורים ממחיש לנו שוב, שאנחנו תמיד איש בשביל רעהו בכל זמן ובכל מקום.

אנחנו שמחים שבאתם גם אתם לחגוג איתנו את חג הפורים ולהיות חלק מחוויה משמעותית של שמחה ואחדות.

שמח את
התאריך
יום ראשון, ו' סיון, 5.6.22
ליחוד שבועות לנולד
לכולם!

החברה
למתניסים
אדם - קהילה - חברה

ד"ר אריה (ליאון) קרוניץ נולד ב-1917 בקלצק פולין ונפטר בשנת 1985 במונטריאול, קנדה. בצעירותו התחנך בישיבה תורנית, ואח"כ סיים את לימודיו האקדמיים כדוקטור לחינוך יהודי. ד"ר קרוניץ הקדיש את חייו לעם היהודי ולמדינת ישראל כמחנך מוביל, כמנהיג ציוני וכפעיל בקהילה היהודית, וחיויו היו דוגמה לגישור בין כל חלקי העם. הוא היה פעיל במגוון רחב של ארגונים יהודיים וציוניים, מתוך אמונה שזהו אמצעי חיוני לאיחוד כל יהודי קנדה הציוניים, דתיים וחילוניים, ימין ושמאל כאחד. הוא האמין בדבקות כי יותר מרכיבי זהות מחברים בינינו כיהודים מאלו המפרידים בינינו. ד"ר קרוניץ כיהן במספר תפקידי מפתח בקהילה היהודית, ביניהם בפדרציה הציונית של קנדה, בהסתדרות הציונית העולמית ובקונגרס היהודי העולמי. הוא היה אישיות מוערכת בקרב רבים ממנהיגי האומה, והללו נעזרו בו, בחוכמתו ובתבונתו, בעיקר בכל הנוגע לקשרים עם יהדות התפוצות. בנוסף למחויבותו הגדולה לקהילה ולעם היהודי, ד"ר קרוניץ היה איש משפחה מסור, שהנאתו הגדולה ביותר הייתה לבנות בחיק הקרובים החשובים לו.

לזכרו של ברנרד ומאי בלומנטל

מיי וברנרד בלומנטל ז"ל, יזכרו בזכות מעשי החסד שלהם, נדיבותם, והשפעתם החיובית על אחרים. יהודים וציונים גאים, הם היו נאמנים לקהילה היהודית ולמדינת ישראל. תכונות אלו באו לידי ביטוי כבר בתרומתו של ברנרד את מדיו ואת ציודו הצבאי משירותו בצבא ארה"ב לקרובי משפחה בישראל לשימוש במלחמת העצמאות. מאוחר יותר, כפטרון של מכון וינגייט, הוא תרם ציוד שיקומי לחיילי צה"ל שנפצעו במהלך מלחמת ששת הימים. מיי הייתה אישה בעלת עוצמה פנימית ורגישות, שהקימה בית המושבת על תורה, מצוות, ומעשים טובים. הקשר שלה לישראל התבטא כבר בשנות ה-30 של המאה הקודמת, כאשר אספה תרומות לקרן קיימת ברחובות ניו יורק. שנים אחרי כן המשיכה את פועלה כפטרונית של מוסדות אמרי"ת בארץ. ברנרד ומיי היו שותפים בנפש; שני לבבות שפעמו כאחד. יחד תמכו במטרות יהודיות רבות בארה"ב ובישראל על בסיס מחויבותם הבלתי מעורערת להבטחת מנהיגות חזקה לעתיד העם היהודי. יהי זכרם ברוך.

ייחודו של פורים

- החג נחוג בזכות תושייתו של אסתר המלכה.
- זהו החג היחיד בלוח השנה העברי שפוצל לשני ימים: הרוב חוגגים ב"ד באדר ובערים שהיו מוקפות חומה בזמן יהושע בן נון, חוגגים בט"ו אדר.
- בסיפור המגילה ניתן לראות את החשיבות של אחדות העם בעתות צרה, מרכזיות השמחה בחיינו כיחידים וכעם, והצורך לומר תודה על ניסים ונפלאות - גלויים ונסתרים - שפוקדים את חיינו.
- רעיון נוסף שמתגלה במגילה הוא שמאחורי כל השתלשלות הסיפור עומד ה' בצורה נסתרת. שמו של ה' אינו מופיע במגילה כלל, אך הוא שוזר את עלילות החיים מאחורי הקלעים.

ברכות לפני מקרא המגילה

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו על מקרא מגילה.

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

ברוך אתה י-י א-להינו מלך העולם שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה

פרק א

א ויהי בימי אחשורוש: הוא אחשורוש, המלך מהדו ועד-כוש--שבע ועשרים ומאה, מדינה. **ב** בימים, ההם--כשבת המלך אחשורוש, על פסא מלכותו, אשר בשושן הבירה. **ג** בשנת שלוש, למלכו, עשה משתה, לכל-שריו ועבדיו: חיל פרס ומדי, הפרתמים ושרי המדינות--לפניו. **ד** בהראתו, את-עשר כבוד מלכותו, ואת-יקר, תפארת גדולתו; ימים רבים, שמונים ומאת יום. **ה** ובמלואת הימים האלה, עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה--שבעת ימים: בחצו, גנת ביתן המלך. **ו** חור כרפס ותבלת, אחוזו בחבלי-בוץ וארגמן, על-גלילי כסף, ועמודי שש; מטות זהב וכסף, על רצפת בהט-ושש--וורד וסחרת. **ז** והשקות בכלי זהב, וכלים מפלים שונים; ויין מלכות רב, ביד המלך. **ח** והשתיה כדת, אינ אנס: כי-כן יסד המלך, על כל-רב ביתו--לעשות, כרצון איש ואיש. **ט** גם ושתו המלכה, עשתה משתה נשים--בית, המלכות, אשר למלך אחשורוש. **י** ביום, השביעי, בטוב לב-המלך, ביין--אמר למהומן בותא חרבונא בגתא ואבגתא, ותר וכרפס, שבעת הסריסים, המשרתים את-פני המלך אחשורוש. **יא** להביא את-ושתו המלכה, לפני המלך--בכתר מלכות: להראות העמים והשרים את-יפיה, כי-טובת מראה היא. **יב** ותמאן המלכה ושתו,

נעים להכיר:
אחשוורוש

משתה מצומצם
הכניסה
למקומיים בלבד

גם לנשים
מגיע משתה

אחשוורוש דורש
מהמלכה ושתו
להגיע ולהראות
לכולם מי הכי
יפה בלחי
ושתו מסרבת -
קץ הטובנות

התעצות
מלכותית
דחופה - מה
עושים?!

גור הדין על
ושתו: הדמה
בגין פגיעה
בכבוד המלך

המלך מתחרט
על סילוח ושתו
ומכריז על
תחרות מלכת
היופי

נעים להכיר:
מרכיב ואסתר

לבוא בדבר המלך, אשר ביד הסריסים; ויקצף המלך מאד, וחתמו בערה בו. **ס** ויאמר המלך, לחכמים ידעי העתים: כי-כן, דבר המלך, לפני, כל-ידעי דת ודין. **י** והקרב אליו, ברשנא שתר אדמתא תרשיש, מרס מרסנא, ממוכן--שבעת שרי פרס ומדי, ראיי פני המלך, הישבים ראשנה, במלכות. **טו** כדת, מה-לעשות, במלכה, ושתו--על אשר לא-עשתה, את-מאמר המלך אחשורוש, ביד, הסריסים. **ס** ויאמר מוכן (ממוכן), לפני המלך והשרים, לא על-המלך לבדו, עותה ושתו המלכה: כי על-כל-השרים, ועל-כל-העמים, אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש. **יז** כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים, להבזות בעליהן בעיניהן: באמרם, המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתו המלכה לפניו--ולא-באה. **יח** והיום הזה תאמרנה שרות פרס-ומדי, אשר שמעו את-דבר המלכה, לכל, שרי המלך; וכרי, בזיון וקצף. **יט** אם-על-המלך טוב, יצא דבר-מלכות מלפניו, ויכתב בדתו פרס-ומדי, ולא יעבור: אשר לא-תבוא ושתו, לפני המלך אחשורוש, ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה. **כ** ונשמע פתגם המלך אשר-יעשה בכל-מלכותו, כי רבה היא; וכל-הנשים, יתנו יקר לבעליהן--למגדול ועד-קטן. **כא** וייטב, הדבר, בעיני המלך והשרים; ויעש המלך, בדבר ממוכן. **כב** וישלח ספרים, אל-כל-מדינות המלך--אל-מדינה ומדינה ככתבה, ואל-עם ועם כלשונו: להיות כל-איש שרר בביתו, ומדבר כלשון עמו. **ס**

פרק ב

א אחר הדברים האלה, כשה, חמת המלך אחשורוש--זכר את-ושתו ואת אשר-עשתה, ואת אשר-נגזר עליה. **ב** ויאמרו נערי-המלך, משרתיו: יבקשו למלך נערות בתולות, טובות מראה. **ג** ויפקד המלך פקידים, בכל-מדינות מלכותו, ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים, אל-יד הגא סרים המלך שמר הנשים; ונתון, תמרקהן. **ד** והנערה, אשר תיטב בעיני המלך--תמלך, תחת ושתו; וייטב הדבר בעיני המלך, ויעש כן. **ס** **ה** איש יהודי, היה בשושן הבירה; ושמו מרדכי, בן יאיר בן-שמעי בן-קיש--איש ימיני. **ו** אשר הגלה, מירושלים, עם-הגלה אשר הגלתה, עם יכניה מלך-יהודה--אשר הגלה, נבוכדנצר מלך בבל. **ז** והיה אמן את-הדסה, היא אסתר בת-דוד--כי אין לה, אב ואם; והנערה יפת-

הידעת?

"נשלח מנות איש לרעהו"

במגילה מסופר שהיהודים בממלכת אחשוורוש שלחו: משלוח מנות איש לרעהו" (ט, יט) משלוח המנות מבטא אחדות ורכות ובעיקר נתינה. בטבענו אנו אוהבים לקבל ולקבל וחושבים שכלל שנקבל יותר, נהיה מאושרים יותר, אולם כאשר חושבים מעט יותר לעומק, מגלים שיש שמחה בנתינה, המשתווה ואף עולה לעיתים על שמחת הקבלה. הנתינה מאפשרת לאדם להשתחרר מאנוכיותו, להפתח והתחבר לאחר.

מתנות לאביונים

בפורים נוהגים להעניק מתנות לאביונים, הדבר מרגיל אותנו לשלב בכל שמחה שאנו חוגגים גם את הזולת. שעות אושר מזמינה אותנו לזכור את מי שאין ביכולתו לחגוג, ולאפשר גם לו להיות שמח

אסתר נלקחת
לתחרות
ועומרת על
זכות השתיקה
בנוגע למוצאה

הפתעה! אסתר
היא הזוכה
בתחרות!
עוד משתה,
והפעם -
לכבוד המלכה
החדשה

תא, וטובת מראה, ובמות אביה ואמה, לקחה מרדכי לו לבת. **ח** והיה, בהשמע דבר-המלך ודתו, ובהקבץ נערות רבות אל-שושן הבירה, אל-יד הגי, ותלקח אסתר אל-בית המלך, אל-יד הגי שמר הנשים. **ט** ותיטב הנערה בעיניו, ותשא חסד לפניו, ויבהל את-תמרוקיה ואת-מנותה לתת לה, ואת שבע הנערות הראיות לתת-לה מבית המלך; וישנה ואת-נערותיה לטוב, בית הנשים. **י** לא-הגידה אסתר, את-עמה ואת-מולדתה: כי מרדכי צוה עליה, אשר לא-תגיד. **יא** ובכל-יום ויום--מרדכי מתהלך, לפני חצר בית-הנשים: לדעת את-שלוש אסתר, ומה-יעשה בה. **יב** ובהגיע תד נערה ונערה לבוא אל-המלך אחשורוש, מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש--כי כן ימלאו, ימי מרוקיהן; ששה חדשים, בשמן המה, וששה חדשים בבשמים, ובתמרוקי הנשים. **יג** וכזה, הנערה באה אל-המלך--את כל-אשר תאמר ינתן לה, לבוא עמה, מבית הנשים, עד-בית המלך. **יד** בערב היא באה, ובבקר היא שבה אל-בית הנשים שני, אל-יד שעשגו סרים המלך, שמר הפילגשים: לא-תבוא עוד אל-המלך, כי אם-חפץ בה המלך ונקראה בשם. **טו** ובהגיע תד-אסתר בת-אביחיל דד מרדכי אשר לקח-לו לבת לבוא אל-המלך, לא בקשה דבר--כי אם את-אשר יאמר הגי סרים-המלך, שמר הנשים; ותהי אסתר נשאת חן, בעיני כל-ראיה. **טז** ותלקח אסתר אל-המלך אחשורוש, אל-בית מלכותו, בחדש העשירי, הוא-חדש טבת--בשנת-שבע, למלכותו. **יז** ויאהב המלך את-אסתר מכל-הנשים, ותשא-חן וחסד לפניו מכל-הבתולות; וישם כתר-מלכות בראשה, ומליכה תחת ושתו. **יח** ויעש

נס"ן התנקשות
במלך -
מרדכי מציל
את המצב

לא נעים
להכיר - המן

הר"ט שגל
המן עולה
בגיבו המלך.
מרדכי מסרב
להשתחוות
להמון

תירוץ נות
להפעלת
תכנית חיסול
על היהודים

לא קשה
לשכנע את
המלך באימוץ
הפיתרון הסופי

המלך משתה גדול, לכל-שריו ועבדיו--את, משתה אסתר; והנחה למדינות עשה, ויתן משאת כיד המלך. **ט** ובהקבץ בתולות, שנית; ומרדכי, ישב בשער-המלך. **כ** אין אסתר, מגדת מולדתה ואת-עמה, כאשר צוה עליה, מרדכי; ואת-מאמר מרדכי אסתר עשה, כאשר היתה באמנה אתו. **ס** **כא** בימים ההם, ומרדכי יושב בשער-המלך; קצף בגתן ותרש שני-סריסי המלך, משמרי הסף, ויבקשו לשלח יד, במלך אחשוורוש. **כב** ויודע הדבר למרדכי, ויגד לאסתר המלכה; ותאמר אסתר למלך, בשם מרדכי. **כג** ויבקש הדבר ומצא, ויתלו שניהם על-עץ; ויכתב, בספר דברי הימים--לפני המלך. **ס**

פרק ג

א אחר הדברים האלה, גדל המלך אחשוורוש את-המן בן-המדתא האגגי--וינשאהו; וישם, את-כסאו, מעל, כל-השרים אשר אתו. **ב** וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך, כרעים ומשתחיים להמן--כי-כן, צוה-לו המלך; ומרדכי--לא יכרע, ולא ישתחוה. **ג** ויאמרו עבדי המלך, אשר-בשער המלך--למרדכי: מדוע אתה עובר, את מצות המלך. **ד** ויהי, באמרם (באמרם) אליו יום ויום, ולא שמע, אליהם; ויגידו להמן, לראות היעמדו דברי מרדכי--כי-הגיד להם, אשר-הוא יהודי. **ה** וירא המן--כי-אין מרדכי, כרע ומשתחוה לו; וימלא המן, חמה. **ו** ויבו בעיניו, לשלח יד במרדכי לבדו--כי-הגידו לו, את-עם מרדכי; ויבקש המן, להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשוורוש--עם מרדכי. **ז** בחדש הראשון, הוא-חדש ניסן, בשנת שתים עשרה, למלך אחשוורוש: הפיל פור הוא הגורל לפני המן, מיום ליום ומחדש לחדש שנים-עשר--הוא-חדש אדר. **ס** **ח** ויאמר המן, למלך אחשוורוש--ישנו עם-אחד מפור ומפָּרד בין העמים, בכל מדינות מלכותך; ודתייהם שנות מפל-עם, ואת-דתו המלך אינם עשים, ולמלך אין-שוה, להניחם. **ט** אם-על-המלך טוב, יכתב לאבדם; ועשרת אלפים כפר-כסף, אֶשְׁקוֹל על-ידי עִשִּׂי המלאכה, להביא, אל-גנזי המלך. **י** ויסר המלך את-טבעתו, מעל ידו; ונתנה, להמן בן-המדתא האגגי--צֶרֶר היהודים. **יא** ויאמר המלך להמן, הכסף נתון לך; והעם, לעשות בו כטוב בעיניך. **יב** ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון, בשלושה עשר יום בו, ויכתב בכל-אשר-צוה המן אל-אחשדרפני-המלך ואל-הפחות אשר על-מדינה ומדינה ועם ואל-שרי עם ועם, מדינה ומדינה ככתבה ועם

הבשורה המרה
עושה לה
כנפים - הלם
בקרב יהודי
הממלכה

אסתר
מתעדת
במצב - מרדכי
דורט מאסתר
להפעיל
קשרים

תלונת אסתר:
הדבר כרוך
בסכנת חיים!

תלונת מרדכי:
עכשו! או
לעולם לא!

ועם כלשונו: בשם המלך אחשוורוש נכתב, ונתתם בטבעת המלך. **יג** וישלוח ספרים ביד הרצים, אל-כל-מדינות המלך--להשמיד להרג ולאבד את-כל-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד, בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר; וישלם, לבז. **יד** פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים--להיות עתדים, ליום הזה. **טו** הרצים יצאו דחופים, בדבר המלך, והדת נתנה, בשושן הבירה; והמלך והמן ישובו לשתות, והעיר שושן נבוכה. **ס**

פרק ד

א ומרדכי, ידע את-כל-אשר נעשה, ויקרע מרדכי את-בגדיו, וילבש שק ואפר; ויצא בתוך העיר, ויזעק וזעקה גדולה ומרה. **ב** ויבוא, עד לפני שער-המלך: כי אין לבוא אל-שער המלך, בלבוש שק. **ג** ובכל-מדינה ומדינה, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע--אבל גדול ליהודים, וצום ובכי ומספר; שק ואפר יצע לרבים. **ד** ותבואינה (ותבואנה) נערות אסתר וסריסיה, ויגידו לה, ותתחלחל המלכה, מאד; ותשלח בגדים להלביש את-מרדכי, ולהסיר שקו מעליו--ולא קבל. **ה** ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך, אשר העמיד לפניה, ותצוהו, על-מרדכי--לרעת מה-זה, ועל-מה-זה. **ו** ויצא התך, אל-מרדכי--אל-רחוב העיר, אשר לפני שער-המלך. **ז** ויגד-לו מרדכי, את כל-אשר קרהו; ואת פרשת הכסף, אשר אמר המן לשקול על-גנזי המלך ביהודיים (ביהודים)--לאבדם. **ח** ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם, נתן לו--להראות את-אסתר, ולהגיד לה; ולצוות עליה, לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו--על-עמה. **ט** ויבוא, התך; ויגד לאסתר, את דברי מרדכי. **י** ותאמר אסתר להתך, ותצוהו אל-מרדכי. **יא** כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך ידעים, אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית, לבד מאשר יושיט-לו המלך את-שרביט הזהב, ויהי; ואני, לא נקראתי לבוא אל-המלך--זה, שלוש יום. **יב** ויגידו למרדכי, את דברי אסתר. **יג** ויאמר מרדכי, להשיב אל-אסתר: אל-תדמי בנפשך, להמלט בית-המלך מכל-היהודים. **יד** כי אם-החרש תחרישי, בעת הזאת--רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר, ואת ובית-אביך תאבדו; ומי ידע--אם-לעת כזאת, הגעת למלכות. **טו** ותאמר אסתר, להשיב אל-מרדכי. **טז** לך פנום את-

אסתר
מתג'סת -
כולם צמים
ומתפללים
להצלחתה
במשימה

אסתר ניצבת
מול המלך -
התמצא תן
בלעו!

אתחווה
שוב נשבה
בקסמה - "עד
תצי המלכות"
אסתר מזמינה
את המלך והמן
למשתה

משאלתה
של אסתר
במטתה: תבואו
גם מחר...

המן זועם על
מרדכי ומזמין
עמוד תליה
גבוה

כל-היהודים הנמצאים בשושן, וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום--גם-אני ונערתי, אצום כן; ובכן אבוא אל-המלך, אשר לא-כדת, וכאשר אבדתי, אבדתי. **יז** ויעבה מרדכי; ויעש, ככל אשר-צוהו עליו אסתר.

פרק ה

א ויהי ביום השלישי, ותלבש אסתר מלכות, ותעמד בחצר בית-המלך הפנימית, נכח בית המלך; והמלך יושב על-כסא מלכותו, בבית המלכות, נכח, פתח הבית. **ב** ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה, עמדת בחצר--נשאה חן, בעיניו; וישיט המלך לאסתר, את-שרביט הזהב אשר בידו, ותקרב אסתר, ותגע בראש השרביט. **ג** ויאמר לה המלך, מה-לך אסתר המלכה; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, וינתן לך. **ד** ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--יבוא המלך והמן היום, אל-המשתה אשר-עשיתי לו. **ה** ויאמר המלך--מהרו את-המן, לעשות את-דבר אסתר; ויבא המלך והמן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר. **ו** ויאמר המלך לאסתר במשתה היין, מה-שאלתך וינתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. **ז** ותען אסתר, ותאמר: שאלתי, ובקשתי. **ח** אם-מצאתי חן בעיני המלך, ואם-על-המלך טוב, לתת את-שאלתי, ולעשות את-בקשתי--יבוא המלך והמן, אל-המשתה אשר אעשה להם, ומחר אעשה, כדבר המלך. **ט** ויצא המן ביום ההוא, שמח וטוב לב; וכראות המן את-מרדכי בשער המלך, ולא-קם ולא-זע ממנו--וימלא המן על-מרדכי, חמה. **י** ויתאפק המן, ויבוא אל-ביתו; וישלח ויבא את-אהביו, ואת-זרש אשתו. **יא** ויספר להם המן את-כבוד עשרו, ורב בניו; ואת כל-אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו, על-השרים ועבדי המלך.

הידעת?

למה מתחפשים כפורים?

יש המסבירים שמקור המנהג להתחפש בכורים מבוסס על המסופר במגילה שרבים מהצוררים התחפשו ליהודים כדי להוצל מעונש.

בפורים אנו עוטים על פנינו מסיכות שלכאורה מסתירות את פנינו, אולם במובן מסויים, כיון שהאדם רגיל להקיף עצמו בהגנות, בהרגלים וב"פחזה" מסויימת, לכן דוקא מסיכות הפורים מאפשרות לנו להשיל מעט את המסיכה הנסוכה על פנינו להיות רגוע - אנו עצמינו, ללא חשש מתגובת הסובבים וללא חשש מתיוג ומשיוך הנובע ממבט חיצוני

יב ויאמר המן--אף לא-הביאה אסתר המלכה עם-המלך אל-המשתה אשר-עשתה, כי אם-אותי; וגם-למחר אני קרוא-לה, עם-המלך. **יג** וכל-זה, איננו שוה לי: בכל-עת, אשר אני ראה את-מרדכי היהודי--יושב, בשער המלך. **יד** ותאמר לו זרש אשתו וכל-אהביו, יעשו-עץ גבוה חמשים אמה, ובבקר אמר למלך ויתלו את-מרדכי עליו, ובא-עם-המלך אל-המשתה שמח; וייטב הדבר לפני המן, ויעש העץ. **ס**

פרק ו

א בלילה ההוא, נדרה שנת המלך; ויאמר, להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים, ויהיו נקראים, לפני המלך. **ב** וימצא כתוב, אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ותרש שני סריסי המלך--משמרי הסף: אשר בקשו לשלח יד, במלך אחשוורוש. **ג** ויאמר המלך--מה-נעשה יקר וגדולה למרדכי, על-זה; ויאמרו נערי המלך, משרתיו, לא-נעשה עמו, דבר. **ד** ויאמר המלך, מי בחצר; והמן בא, לחצר בית-המלך החיצונה, לאמר למלך, לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו. **ה** ויאמרו נערי המלך, אליו--הנה המן, עמד בחצר; ויאמר המלך, יבוא. **ו** ויבוא, המן, ויאמר לו המלך, מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו; ויאמר המן, בלבו, למי יחפץ המלך לעשות יקר, יותר ממני. **ז** ויאמר המן, אל-המלך: איש, אשר המלך חפץ ביקרו. **ח** יביאו לבוש מלכות, אשר לבש-בו המלך; וסוס, אשר רכב עליו המלך, ואשר נתן כתר מלכות, בראשו. **ט** ונתון הלבוש והסוס, על-יד-איש משרי המלך הפרתמים, והלבישו את-האיש, אשר המלך חפץ ביקרו; והרכיבוהו על-הסוס, ברחוב העיר, וקראו לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. **י** ויאמר המלך להמן, מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס כאשר דברת, ועשה-כן למרדכי היהודי, היושב בשער המלך: אל-תפל דבר, מפל אשר דברת. **יא** ויחן המן את-הלבוש ואת-הסוס, וילבש את-מרדכי; וירכיבהו, ברחוב העיר, ויקרא לפניו, ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו. **יב** וישוב מרדכי, אל-שער המלך; והמן נדחף אל-ביתו, אבל וחפוי ראש. **יג** ויספר המן לזרש אשתו, ולכל-אהביו, את, כל-אשר קרהו; ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו, אם מזדע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא-תוכל לו--כי-נפול תפול, לפניו. **יד** עודם מדברים עמו, וסריסי המלך הגיעו; ויבהלו להביא את-המן, אל-המשתה אשר-עשתה אסתר.

המלך
לא מצליח
להרדם - ס'פור
לפני השנת...
האם לא
צ'פרת את
מרדכי על
שהציל אותו!?

המלך: "מה
לעשות באיש
אשר המלך
חפץ ביקרו?"
המן משוכנע
שמדובר בו
ומפריז בגינוני
כבוד

פחות המלך:
עשה כל זאת
למרדכי היהודי!

המן מגיע
לביתו מב'ט
ומיד נקרא
למשתה

אסתר מוסמך
בפני המלך את
תכניות המן

המלך לא
מצליח להראע
ופוקד לתלות
את המן

סוף:
מרדכי ה'הוד'
הוא הדוד של
המלכה

אסתר
מתחננת למלך
שביטל את
הגזירה

פרק ז

א ויבא המלך והמן, לשתות עם-אסתר המלכה. **ב** ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני, במשתה היין--מה-שאלתך אסתר המלכה, ותנתן לך; ומה-בקשתך עד-חצי המלכות, ותעש. **ג** ותען אסתר המלכה, ותאמר--אם-מצאתי חן בעיניך המלך ואם-על-המלך טוב: תנתן-לי נפשי בשאלתי, ועמי בבקשתי. **ד** כי נמכרנו אני ועמי, להשמיד להרוג ולאבד; ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו, החרשתי--כי אין הצד שזה, בנזק המלך. **ה** ויאמר המלך אחרשורוש, ויאמר לאסתר המלכה: מי הוא זה ואי-זה הוא, אשר-מלאו לבו לעשות כן.

ו ותאמר אסתר--איש צר ואויב, המן הרע הזה; והמן נבעת, מלפני המלך והמלכה. **ז** והמלך קם בחמתו, ממשתה היין, אל-גנת הבית; והמן עמה לבקש על-נפשו מאסתר המלכה--כי ראה, כי-כלתה אליו הרעה מאת המלך. **ח** והמלך שב מגנת הבית אל-בית משתה היין, והמן נפל על-המטה אשר אסתר עליה, ויאמר המלך הגם לכבוש את-המלכה עמי בבית; הדבר יצא מפי המלך, ופני המן, חפו. **ט** ויאמר חרבונה אחד מן-הסרסים לפני המלך, גם הנה-העץ אשר-עשה המן למרדכי אשר דבר-טוב על-המלך עמד בבית המן--גבה, חמשים אמה; ויאמר המלך תלהו עליו. **י** ותלו את-המן, על-העץ, אשר-הכין למרדכי; וחמת המלך, שככה. **ס**

פרק ח

א ביום ההוא, נתן המלך אחרשורוש לאסתר המלכה, את-בית המן, צרר היהודיים (היהודים); ומרדכי, בא לפני המלך--כי הגידה אסתר, מה הוא-לה. **ב** ויסר המלך את-טבעתו, אשר העביר מהמן, ותתנה, למרדכי; ותשם אסתר את-מרדכי, על-בית המן. **ס** **ג** ותוסף אסתר, ותדבר לפני המלך, ותפל לפני הגליו; ותבך ותתחנן-לו, להעביר את-רעת המן האגגי, ואת מחשבתו, אשר חשב על-היהודים. **ד** ויושט המלך לאסתר את שרבת הזהב; ותקם אסתר, ותעמד לפני המלך. **ה** ותאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו, וכשר הדבר לפני המלך, וטובה אני, בעיניו--יכתב להשיב את-הספרים, מחשבת המן בן-המדתא האגגי, אשר כתב לאבד את-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך. **ו** כי איככה אוכל, וראיתי, ברעה, אשר-ימצא את-עמי; ואיככה אוכל וראיתי, באבדן מולדתי.

המלך מאפטר
למרדכי ואסתר
להוציא פקודות
חדשות

"ליהודים היתה
אורה ושמחה..."

"ונהפוך הוא" -
במקום השמדת
היהודים...
מלחמת נחמן
ליהודים!

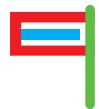
ס **ז** ויאמר המלך אחרשורוש לאסתר המלכה, ולמרדכי היהודי: הנה בית-המן נתתי לאסתר, ואתו תלו על-העץ--על אשר-שלח ידו, ביהודיים (בִּיהודים). **ח** ואתם כתבו על-היהודים פטוב בעיניכם, בשם המלך, וחתמו, בטבעת המלך; כי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך, ונחתום בטבעת המלך--אין להשיב. **ט** ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בחדש השלישי הוא-חדש סיון, בשלושה ועשרים בו, ויכתב בכל-אשר-צוה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה, מדינה ומדינה בכתבה ועם ועם פלשו; ואל-היהודים--בכתבם, וכלשונם. **י** ויכתב, בשם המלך אחרשורוש, ויחתם, בטבעת המלך; וישלח ספרים ביד הרצים פסוסים רכבי הרכש, האחשתרנים--בני, הרמכים. **יא** אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל-עיר-ועיר, להקהל ולעמד על-נפשם--להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חילעם ומדינה הצרים אותם, טף ונשים; ושללם, לבז. **יב** ביום אחד, בכל-מדינות המלך אחרשורוש--בשלושה עשר לחדש שנים-עשה, הוא-חדש אדר. **יג** פתשגן הכתב, להנתן דת בכל-מדינה ומדינה, גלוי, לכל-העמים; ולהיות היהודיים (הִיהודים) עתודים (עתידים) ליום הזה, להנקם מאיביהם. **יד** הרצים רכבי הרכש, האחשתרנים, יצאו מבהלים ורחופים, בדבר המלך; והדת נתנה, בשושן הבירה. **ס** **טו** ומרדכי יצא מלפני המלך, בלבוש מלכות תכלת וחור, ועטרת זהב גדולה, ותכריך בוז וארגמן; והעיר שושן, צהלה ושמחה. **טז** ליהודים, היתה אורה ושמחה, וששן, ויקה. **יז** ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר, מקום אשר דבר-המלך ודתו מגיע, שמחה וששון ליהודים, משתה ויום טוב; ורבים מעמי הארץ, מתנהדים--כי-נפל פחד-היהודים, עליהם.

פרק ט

א ובשנים עשר חדש הוא-חדש אדר, בשלושה עשר יום בו, אשר הגיע דבר-המלך ודתו, להעשות: ביום, אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם, ונהפוך הוא, אשר ישלטו היהודים המה בשנאיהם. **ב** נקהלו היהודים בעריהם, בכל-מדינות המלך אחרשורוש, לשלח יד, במבקשי רעתם; ואיש לא-עמד לפניהם, כי-נפל פחדם על-כל-העמים. **ג** וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות, ועישי המלאכה אשר למלך--מנשאים, את-היהודים: כי-נפל פחד-מרדכי, עליהם. **ד**

עשרת בני המן
הולכים בדרכי
אביהם...
לתליה

אסתר מבקשת
יום הארכה
למלחמה

קביעת תא,
משתה ושמחה
לדורות

כי-גדול מרדכי בבית המלך, ושמעו הולך בכל-המדינות: כי-האיש מרדכי, הולך וגדל. **ה** ויכו היהודים בכל-איביהם, מפת-חרב והרג ואבדן; ויעשו בשנאיהם, כרצונם. **ו** ובשושן הבירה, הרגו היהודים ואבד--חמש מאות, **ז** **איש. ס** **ז** ואת **ח** **פרשנדתא. ס** **ז** ואת **ט** **דלפון, ס** **ז** ואת **י** **אספתא. ס** **ז** ואת **יא** **פורתא. ס** **ז** ואת **יב** **אדליא, ס** **ז** ואת **יג** **ארידתא. ס** **ז** ואת **יד** **פרמשתא. ס** **ז** ואת **יז** **אריסי, ס** **ז** ואת **יח** **ארידי. ס** **ז** ואת **יט** **עשרת. ס** **ז** **בני המן בן-המדתא, צרר היהודים--הרגו; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. יא** ביום ההוא, בא מספר ההרגים בשושן הבירה--לפני המלך. **יב** ויאמר המלך לאסתר המלכה, בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן--בשאר מדינות המלך מה עשו; ומה-שאלתך ונתן לך, ומה-בקשתך עוד ותעש. **יג** ותאמר אסתר, אם-על-המלך טוב--ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן, לעשות כדת היום; ואת עשרת בני-המן, ותלו על-העץ. **יד** ויאמר המלך להעשות כן, ותנתן דת בשושן; ואת עשרת בני-המן, תלו. **טו** ויקהלו היהודיים (הִיהודים) אשר-בשושן, גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר, ויהרגו בשושן, שלש מאות איש; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. **טז** ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על-נפשם, ונוח מאיביהם, והרוג בשנאיהם, חמשה ושבעים אלה; ובבזה--לא שלחו, את-ידם. **יז** ביום-שלושה עשר לחדש אדר; ונוח, בארבעה עשר בו, ועשה אותו, יום משתה ושמחה. **יח** והיהודיים (והִיהודים) אשר-בשושן, נקהלו בשלושה עשר בו, ובארבעה עשר בו, ונוח, בחמשה עשר בו, ועשה אותו, יום משתה ושמחה. **יט** על-כן היהודים הפרושים (הפרושים), הישבים בערי הפרוות--עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, שמחה ומשתה ויום טוב; ומשלח מנות, איש לרעהו. **כ** ויכתב מרדכי, את-הדברים האלה; וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אשר בכל-מדינות המלך אחרשורוש--הקרובים, והרחוקים. **כא** לקים, עליהם--להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר, ואת יום-חמשה עשר בו; בכל-שנה, ושנה. **כב** כימים, אשר-נחו בהם היהודים מאיביהם, והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה, ומאכל ליום טוב; לעשות אותם, ימי משתה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו,

ומתנות לאבינים. **כג** וקבל, היהודים, את אשר-החלו, לעשות; ואת אשר-כתב מרדכי, אליהם. **כד** כי המן בן-המדתא האגגי, צרר כל-היהודים--חשב על-היהודים, לאבדם; והפל פור הוא הגורל, להמם ולאבדם. **כה** ובבאה, לפני המלך, אמר עם-הספר, ישוב מחשבתו הרעה אשר-חשב על-היהודים על-ראשו; ותלו אותו ואת-בניו, על-העץ. **כו** על-כן קראו לימים האלה פורים, על-שם הפור--על-כן, על-כל-דברי האגרת הזאת; ומה-ראו על-ככה, ומה הגיע אליהם. **כז** קימו וקבל (וקבלו) היהודים עליהם ועל-זרעם ועל כל-הנלוים עליהם, ולא יעבור--להיות עשים את שני הימים האלה, בכתבם וכוננם: בכל-שנה, ושנה. **כח** והימים האלה נזכרים ונעשים בכל-דור ודור, משפחה ומשפחה, מדינה ומדינה, ועיר ועיר; וימי הפורים האלה, לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם, לא-יסוף מזרעם. **ס** **כט** ותכתב אסתר המלכה בת-אביחיל, ומרדכי היהודי--את-כל-תקף: לקים, את אגרת הפרים הזאת--השנית. **ל** וישלח ספרים אל-כל-היהודים, אל-שבע ועשרים ומאה מדינה--מלכות, אחרשורוש: דברי שלום, ואמת. **לא** לקים את-ימי הפרים האלה בזמניהם, כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה, וכאשר קימו על-נפשם, ועל-זרעם: דברי הצומות, וזעקתם. **לב** ומאמר אסתר--קים, דברי הפרים האלה; ונכתב, בספר. **ס**

פרק י

א וישם המלך אחרש (אחרשורוש) מס על-הארץ, ואיי הם. **ב** וכל-מעשה תקפו, וגבורתו, ופרשת גדלת מרדכי, אשר גדלו המלך--הלא-הם כתובים, על-ספר דברי הימים, למלכי מדי ופרס. **ג** כי מרדכי היהודי, משנה למלך אחרשורוש, וגדול ליהודים, ורצוי לרב אחיו--דרש טוב לעמו, ודבר שלום לכל-זרעו. **ש**

הברכה שלאחר המגילה

ברוך אתה יי א-להינו מלך העולם הרב את ריבנו, והדן את דינו והנוקם את נקמתנו, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו, והנפרע לנו מצרינו, ברוך אתה יי, הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, הא-ל המושיע

צֶהָר מבטיחה את עתידה היהודי של מדינת ישראל

היו שותפים באחדותה ובשמירת זהותה היהודית של מדינת ישראל
רח' המלאכה 9, לוד | office@tzohar.org.il | טל': 077-7756565 | לתרומות 1800-071-414

רשת ליצירת השראה לקהילות יהודיות-ישראליות בארץ ובתפוצות
תיכונים, ישיבות ואולפנות • מדרשות • ישיבות הסדר • הנהגה תורנית רלוונטית • עם הפנים לקהילה • שליחות בתפוצות

266 שלוחים מחזקים זהות יהודית ציונית בקהילות ישראל ברחבי בעולם

935 נשים מסורבות גט ועגונות שוחררו ע"י הרשת, המפעילה טוענות רבניות, עורכות דין ועובדות סוציאליות בארבע שלוחות הפרוסות ברחבי הארץ

395 חיילים וחיילות בוגרי הישיבות והמדרשות המשיכו לפיקוד ומשרתים כעת כקצינים בצה"ל

3,000 מנהיגים ואקדמאים נוצרים מכל רחבי העולם הגיעו ארצה אשקד להכיר את ישראל מבפנים ולהיאבק בסט

אור תורה סטון

OHR TORAH STONE

א.צ.מ. מורה. חיים.

www.ots.org.il/he

התוכנית היחידה לבוגרי תיכון מחו"ל בעלי צרכים מיוחדים

318 תלמידים הוסמכו לרבנות כדי להיות מנהיגים רוחניים ולוונטים ומכילים

עשרות רכזי יהדות-ישראלית, הפועלים במרכזים קהילתיים ברחבי הארץ, ומובילים אלפי איחורים בקהילותיהם, בהשתתפות מעל

400,000 ישראלים

4,000 תלמידים ב-6 תיכונים לומדים להיות מנהיגי דור העתיד

112 אנשים התגיירו דרך מכון הגיור של הרשת אשתקד

בית המדרש לנשים הגדול בעולם להעצמת נשים למנהיגות יהודית